

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobců: **a) H. B., b) Z. B., a c) nezl. E. B.,** žalobce c) zast. žalobkyní b) jako zákonnou zástupkyní, všichni zast. Mgr. Jaromírem Slovákem, advokátem se sídlem Pivovarnická 1814/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 10. 2024, č. j. OAM-1357/BE-BE02-VL15-2023 a č. j. OAM-1356/BE-BE02-VL15-2023, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2025, č. j. 55 Az 15/2024-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci ustanoveného zástupce žalobců Mgr. Jaromíru Slovákovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **11 538 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci jsou rodina tureckých státních příslušníků kurdské národnosti (manželé a nezletilý syn). Žalovaný žalobcům dvěma rozhodnutími neudělil mezinárodní ochranu. Proti těmto rozhodnutím se žalobci bránili žalobami u Krajského soudu v Praze, který řízení o obou žalobách spojil ke společnému projednání. Následně krajský soud rozsudkem označeným v záhlaví obě rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Připomněl azylový příběh žalobců, který se týká především domovních prohlídek ze strany tureckých orgánů, jež mají být spojeny se sympatiemi žalobců, zejména žalobce a), k opoziční straně HDP. Podle stěžovatele se krajský soud dopouští příliš extenzivního výkladu judikatury ve věcech domovních prohlídek jako důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. Problémy, kterým žalobci v Turecku čelili, podle stěžovatele nedosahují intenzity pronásledování. Stěžovatel poukázal na judikaturu k otázce, kdy mohou domovní prohlídky

představovat pronásledování. Takové prvky však stěžovatel u žalobců neshledal.

[3] Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázali na napadený rozsudek, s nímž se ztotožnili. Krajský soud správně uzavřel, že obě stěžovatelova rozhodnutí se opírala o nedostatečně zjištěný skutkový stav, a tento závěr přesvědčivě odůvodnil. Stěžovatel pouze opakuje své dřívější argumenty a bagatelizuje pronásledování žalobců v jejich domovské zemi.

[4] Kasační stížnost je nepřipustná.

[5] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[6] Jak již v minulosti Nejvyšší správní soud (NSS) konstatoval, kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předeštěřit a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu a ze kterých konkrétních důvodů závěry soudu považuje za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel musí vylíčit, kterých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[7] NSS však ve stěžovatelově kasační stížnosti žádnou skutečnou polemiku s nosnými důvody rozsudku krajského soudu nenalezl. Jak již bylo zmíněno výše, krajský soud napadená rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť dospěl k závěru, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav (body 12 a 31 napadeného rozsudku). Krajský soud ve svém rozsudku podrobně vyložil právní úpravu a judikaturu ve vztahu k otázce azylové relevance domovních prohlídek (body 14-30). Následně však konstatoval, že ze správních spisů nejsou vůbec patrné některé stěžejní skutečnosti potřebné pro to, aby mohla být žádost žalobců o mezinárodní ochranu řádně posouzena. Z provedeného dokazování podle krajského soudu nevyplývá, jaká byla frekvence domovních prohlídek a kdy k nim docházelo ani zda žalobci v té době bydleli sami, nebo u svých více politicky angažovaných příbuzných (bod 31). Správní spis neobsahuje podle krajského soudu dostatečné informace o zemi původu týkající se zneužívání úkonů trestního řízení a obecného přístupu státních orgánů k sympatizantům opozice ani o možnosti vnitřního přesídlení (body 31-32). Proto krajský soud uzavřel, že skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění.

[8] Závěr krajského soudu o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu však stěžovatel v kasační stížnosti vůbec nezpochybňuje. Jeho značně strohá kasační argumentace spočívá v zásadě v tvrzení, že na základě shromážděných podkladů nedosahují potíže žalobců

pokračování

dostatečné intenzity (s. 3 kasační stížnosti). Stěžovatel tak pomíjí skutečnost, že krajský soud právě s ohledem na závěr o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu nemohl vůbec přistoupit k posouzení intenzity zásahů do soukromí žalobců ze strany tureckých orgánů. Jestliže nebylo zjištěno, za jakých okolností k domovním prohlídkám vlastně u žalobců docházelo, a jaká je obecná situace v Turecku ve vztahu k daným otázkám, nelze předjímat, zda byly domovní prohlídky u žalobců azylově relevantní, či nikoli. Lapidárně řečeno, stěžovatel argumentuje (resp. pokouší se argumentovat) k meritu věci, avšak pomíjí, že krajský soud k jádru věci s ohledem na zjištěné vady dokazování vůbec nedospěl.

[9] O tom, že kasační stížnost stěžovatele je argumentačně značně chabá, resp. ledabylá, podle NSS dobře vypovídá i skutečnost, že stěžovatel na podporu svých závěrů odkazuje na stejný rozsudek, proti němuž kasační stížností sám brojí, byť jej mylně považuje za rozsudek Krajského soudu v Brně, nikoli Krajského soudu v Praze. Konkrétně stěžovatel na s. 3 kasační stížnosti uvádí: *„Stěžovatel považuje v této souvislosti za velmi zajímavý a mající praktickou relevanci např. rozsudek krajského soudu v Brně čj. 55 Az 15/2024 – který se zabýval právě rolí domovních prohlídek jakožto důvodem k udělení azylu. I v tomto případě žalobci neznali konkrétní důvod provádění domovních prohlídek, což bylo označeno jako nepřiměřený zásah do soukromí a možné psychické nátlaky. V případě, kdy jsou domovní prohlídky časté, neodůvodněné a namířené vůči osobám spojeným s politickou opozicí (HDP), soud v tomto případě konstatoval, že takové jednání může představovat pronásledování podle § 12 zákona o azylu.“*

[10] NSS uzavírá, že stěžovatel neuplatnil žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu. Taková kasační stížnost je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Tento nedostatek nebyl kasační soud povinen odstraňovat postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 13).

[11] Jelikož je stěžovatelova kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná, NSS ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Usnesením ze dne 4. 2. 2025, č. j. 55 Az 15/2024-36, ustanovil krajský soud zástupcem žalobců Mgr. Ondřeje Fialu, advokáta. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu zástupce stát. Zastoupení advokátem přechází i do řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Mgr. Ondřej Fiala má od 1. 9. 2025 pozastaven výkon advokacie a jeho zástupcem ve smyslu § 27 odst. 1 zákona 85/1996 Sb., o advokacii, je advokát Mgr. Jaromír Slovák, který z tohoto titulu zastupoval žalobce v řízení o kasační stížnosti. Odměnu náležející ustanovenému zástupci proto NSS přiznal zástupci podle § 27 odst. 1 zákona o advokacii, nikoli původně ustanovenému zástupci (shodně např. usnesení NSS ze dne 24. 11. 2016, č. j. 2 Azs 247/2016-33, bod 23, a ze dne 24. 1. 2017, č. j. 2 Azs 264/2016-59, bod 24).

[14] NSS přiznal Mgr. Jaromíru Slovákovi odměnu za jeden úkon právní služby spočívající ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 1. 10. 2025 [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif]. Za tento úkon náleží odměna ve výši 4 620 Kč (§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu). Jelikož jde o úkon při společném zastupování tří osob, náleží mu odměna za tento úkon třikrát, a to jednou v plné výši, jednou snižená o 20 % a jednou snižená o 40 % (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem se jedná o částku 11 088 Kč, k níž je třeba připočíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy **11 538 Kč**. Jelikož Mgr. Jaromír Slovák není plátcem daně z přidané hodnoty, je tato částka konečná a bude mu vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu